సెగమంటలు

మాల ఓబులేసు నీరసంగా రిక్షా తోసుకుంటూ వచ్చి తన ఇంటి ముందాపాడు. ఇల్లంటే ఇల్లు కాదది. బోద వసారా. పేరుకు మాత్రం చుట్టూ నాలుగు మట్టి గోడలుంటాయి. ఆ నాలుగు గోడలు కూడబలుక్కొని కూడా ఆ ఇంటికో మంచి కొట్టం రూపైనా ఇవ్వలేకపోతున్నాయి.

ఓబులేసు ఇంటికాడ రిక్షా ఆపుతూనే బిలబిలమంటూ అతని ఆరుగురు సంతానం వచ్చి చుట్టేశారు.

"నాయన! నాయన!"

"య్యా! యేందే సీదర! పాండి," కసిరాడు ఓబులేసు.

అతని భార్య లక్ష్మి ముసిముసిగా నవ్వుకుంటూ కొట్టంలోంచి బయటికొచ్చింది. "మాపిటాలైతే నువ్వు మనిసివి కావా యేంది? పిల్లోల్లు యాల నీకాడికొచ్చినారో గుడ్కా అడగవా?" అంది తెచ్చిపెట్టుకున్న కోపంతో.

"యేంది సంగతి?" అన్నాడు ఓబులేసు రిక్షా చక్రంకాడ గోడవారగా కూలబడుతూ.

సాయంకాలం మసక చీకట్లు కమ్ముతున్నాయి. లక్ష్మి కొట్టంలోకెళ్ళి దీపం తెచ్చి గుమ్మం దగ్గరుంచింది. ఏదో ఖాళీ మందుల సీసాలో గబ్బునూనె పోసి అందులో పాత గుడ్డపీలిక వేసి మూతకు రంధ్రం పెట్టి వెలిగించిన దీపమది. ధగద్ధగాయమానంగా వెలుగుతోంది.

"యేందో సెప్పవ్?" అన్నాడు ఓబులేసు.

లక్ష్మి చేతులు ముందుకు తెచ్చి మురిపెంగా అతనికి చూపించింది. ఆ చేతుల్నిండా కొత్త గాజులున్నాయ్.

"యాడియో చెప్పుకో."

"యాడియి?" అడిగాడు ఓబులేసు.

"మద్దేన్నం ఓట్లడుగుతా సంగిరెడ్డోల్లు వచ్చిపోయినారు. ఓటుకు ఇరభై రూపాయ లిచ్చినారంటే! అందుకే పిల్లోల్లు గుడ్కా ఈ పొద్దు వుషారుగా వుండారు," చెప్పింది లక్ష్మి.

"ఓటుకు ఇరభై రూపాయలిచ్చినారా! లెక్కేడ బెట్టినావ్?" హడావుడిగా లేవబోయాడు ఓబులేసు.

అతనింట్లో మొత్తం అయిదు ఓట్లున్నాయి. ఓబులేసు, లక్ష్మి, ఓబులేసు తల్లిదండ్రులు, ఓబులేసు పెద్ద కూతురు వీరమ్మ. ఆ పిల్లకు ఇంకా పదిహేనే సరిగ్గా నిండలేదు. అయినా పద్దెనిమిది నిండినట్లు రాయించారు. ఇక ఓబులేసు తల్లిదండ్రులు చనిపోయి చాలా కాలమైంది. అయినా ఓటర్ల లిస్టు నుంచి వాళ్ళ పేర్లు తొలగించడం జరగలేదు. ఈ తిరకాసులన్నీ ఓబులేసుకి తెలిపి వుండాల్సిన అవసరం లేదు. అన్నీ నాయకులే శ్రద్ధగా చూసుకుంటారు. ఎటొచ్చీ ఆ ఓటు తమకు పడాలి – అంతే. ఓటుకు ఇరవై రూపాయలంటే అయిదు ఓట్లకు నూర్రూపాయలు. ఓబులేసు అంత డబ్బు ఒకేసారి కళ్ళజూసి చాలా రోజులైంది.

లక్ష్మి అతన్ని లేవనియ్యకుండా వెనక్కి తోసింది.

"పోయి దొంగసారా తాగుతావా? లెక్క నీకియ్యనుగా".

"నాకియ్యకపోతే ఎవనికిస్తావే? నీ రొండో మొగునికిస్తావా?" కోపంగా అన్నాడు ఓబులేసు.

"అదో, అట్లాంటి మాటలంటేనే నాకు మండుతాది. నేనేం జేస్తా లెక్క? నీ మాదిరిగా దొంగసారా తాగుతానా? ఏదో నేనింత తిని పిల్లోల్ల కింత పెడ్తా. అంత దానికి నాకు రొండో మొగుడుండాడంటావా?"

ఓబులేసు ఆ మాటతో కొంత తగ్గాడు. "సర్లేయే! లెక్క యాడ బెట్టినావ్?" అన్నాడు బతిమాలుకుంటూ.

"ఉండాదిలే పెట్టిన కాడ. అయినా ఇయ్యాల నీకు లెక్క పెట్టి దొంగ సారా తాగాల్సిన కర్మేమి? మనందరికీ సారా సంగిరెడ్డోల్లే యేపిస్తుండారు."

"నిజమా?" అన్నాడు ఓబులేసు నోరు తెరిచేసి.

నిషేధం తర్వాత ఓబులేసుకి సారా దొరకడం లేదు. దొరకడం లేదంటే దొరుకుతుంది. వారుణ వాహినీ మయం గానే ఎంత కావాలంటే అంత దొరుకుతుంది. అయితే అందుకు డబ్బు చాలా అవుతుంది. అందుకే ఓబులేసు ఈ మధ్య సాయంకాలమైతే సచ్చిన పాయలో అన్నట్టు నీరసంగా వుంటున్నాడు. ఉచితంగా ఆ రోజు సారా వస్తుందంటే అప్పటికప్పుడే అతని నాలుక పీకనారంభించేసింది.

"నేను అపద్దం చెప్తానా యేంది? రేత్రికి సియ్యలు గుడ్కా వుండాయి," అంది లక్ష్మి వగలు బోతూ.

ఓబులేసు ఈసారి హుషారుగా లేవబోయాడు. అయితే అంతలోకే ఏదో గుర్తుకొచ్చి మళ్ళీ సాలోచనగా కూర్చుండిపోయాడు.

"ఏమాయె?" అడిగింది లక్ష్మి.

"అది కాదు. సంగిరెడ్డి కాడ లెక్క దీసుకుంటే దస్తగిర్రెడ్డి ఏమనడా అని."

లక్ష్మికి అతని అనుమానం అర్థమైంది.

"దస్తగిర్రెడ్డి యాడుండాడులే. రాముడుంటే దస్తగిర్రెడ్డి. ల్యాకుంటే లేడు. పోలీసోల్లు రామునితో పాటే దస్తగిర్రెడ్డి అల్లున్ని గుడ్కా లోపలేసినారంట. ఈసారి దొంగఓట్లు పడవంటనే? పోలీసోల్లు గట్టిగా వుంటారంట," అంది.

"అంతేనంటావా? సరే, సూద్దాంలే," అంటూలేచి నిలబడ్డాడు ఓబులేసు. సారా మీద ఆశ అతన్ని అంతకంటే ఎక్కువ ఆలోచించనివ్వలేదు. ఇంట్లోకెళ్లి తప్పెట చేతిలోకి తీసుకుని అది సరిగ్గా వుందో లేదో చూశాడు.

ఆ రాత్రి మాలవాడలో సెగమంటలు వేశారు. మగాళ్ళంతా మంట చుట్టూ చేరి తప్పెట్లకు సెగ చూపిస్తున్నారు. ఆడవాళ్ళూ పిల్లలూ మరో వంక బారులు తీరి కూర్చున్నారు. ప్లాస్టిక్ బకెట్లలో సారా సీసాలు సిద్ధంగా వున్నాయి. ఇంకో వైపు నిప్పుల మీద మాంసం కడ్డీలు కాలుతున్నాయి. సారా తాగేవాళ్ళు తాగుతున్నారు. చియ్యలు తినేవాళ్ళు తింటున్నారు.

"తాగండ్రా తాగండి. సియ్యలు బాగా బాగా తినండి. రేపు ఒక్కోడూ తక్కవంటే పదోట్లు బేసి రావాల. ఎంత కావాల్నో తాగండి," అంటున్నాడు అడ్డోడు. సంగిరెడ్డి తరపున అతనే అక్కడ కార్యనిర్వాహకుడు.

అంతవరకు తన తప్పెట్లో మోత ఎలా వస్తోందో పరీక్షించుకుంటున్న ఓబులేసు మెల్లగా అడ్డోని పక్కలో చేరాడు.

"అది కాదన్నా అడ్డోడన్నా! ఈసారి దొంగఓట్లు పడవంటనే?" అన్నాడు.

"ఎందుకు పడవు లేరా. వూకే అంటాంటారు గానీ ఈ పోలీసోల్లు. అందుకే చెప్తాండా, రేపు ఒక్కోడూ పదోట్లన్నా బేసి రావాల," అన్నాడు అడ్డోడు.

"సంగిరెడ్డికి ఓట్లేసి మండలాద్యచ్చున్ని చేస్తే మాకు పక్కా ఇండ్లు కట్టిపిస్తాడా? బోద కొట్టాల్లో సచ్చాండాం. ఎండల కాలమొస్తే అగ్గెంటుకుంటాదని గుండె సేతుల్లో పెట్టుకోని బతుకుతాండాం."

"ఊc, అందులో నీకు అనుమానం యేమిటికి? సంగిరెడ్డి మీ అందరికీ పక్కా ఇండ్లు కట్టిపిస్తాడు. మరేం భయం లేదు పో. అందరూ వెచ్చంగా పక్కా ఇండ్లల్లో బాగుందురుగాని."

"అది కాదన్నా! పోయినసారి దస్తగిర్రెడ్డి పక్కా ఇండ్లు కట్టిపిస్తానని చెప్పినాడు. ఏదీ, కట్టిపీల్యా."

"దస్తగిర్రెడ్డికీ, సంగిరెడ్డికీ ఒకటేనేందిరా? ఇప్పుడా కాలం పాయ గదా. మీకేం కావాల్నో నాకు చెప్పండి. సంగిరెడ్డికి చెప్పి నేను చేపిస్తా మీ పనులు. పక్కా ఇండ్లూ వస్తాయ్, అన్నీ

వస్తాయ్. రేపు మీ ఓట్లు మాత్రం మర్చిపోకుండా సంగిరెడ్డికే బేయండి. ఒక్కోడూ పది ఓట్లు బేయండి."

ఆ మాటతో ఓబులేసుకు హుషారొచ్చేసింది. బాగా తాగేసి తప్పెట వాయిస్తూ పాటందుకున్నాడు-.

"వచ్చెర వచ్చెర సంగిరెడ్డెన్న!
తెచ్చెర తెచ్చెర పక్కా ఇండ్లు!
వచ్చెర వచ్చెర సంగిరెడ్డన్న!
వచ్చెర వచ్చెర! తెచ్చెర తెచ్చెర!"

ఓబులేసు పాటకు వంత పాడుతూ మిగతావాళ్ళు కూడా తప్పెట్లు వాయించడం మొదలెట్టారు. ఆడవాళ్ళు నవ్వుతున్నారు. పిల్లలు కేరింతలు కొడుతూ సెగమంటల చుట్టూ వలయాలు కట్టి తిరుగుతున్నారు. వాతావరణం పండగలా వుంది. దేవరలో గానీ అలాంటి పండగ వుండదు. ఆ రాత్రంతా తప్పెట మోతలతో మాలవాడంతా మారుమోగిపోయింది.

తెల్లారింది.

ఎవరిళ్ళలో వాళ్ళు అంతా తాగి పడుకున్నారు.

అంటరానితనం తెలీని సూర్యకిరణాలు మిగతా లోకమంతటితో పాటు మాలవాడను కూడా ప్రేమగా స్పృశిస్తున్న సమయంలో అక్కడ ఒక్కసారిగా అలజడి చెలరేగింది.

ఎవరో వచ్చి ఓబులేసు కొట్టం తలుపు దబదబా బాదేస్తున్నారు.

"ఒరే, ఓబులేసూ! ఇంగా పండుకున్నావా! రాముడొచ్చేసినాడ్రా! రాముడొచ్చేసినాడ్రా!" ఎవరిదో ఆక్రోశిస్తున్న ఆడగొంతు.

ఓబులేసుకు మెలకువొచ్చింది. తల దిమ్ముగా వుంది. వెళ్ళి తలుపు తీశాడు.

"ఎవరే?"

నాలుగిళ్ళ అవతలుండే ముసల్ది. తనని లేపినట్టే అందర్నీ తలుపులు బాది నిద్ర లేపుతోంది. తన కొడుకుని రాముడు చెట్టుకు కట్టేసి కొడుతున్నాడని లబలబా మొత్తుకుంటోంది.

రాముడు వచ్చేశాడన్న మాట బుర్రలో ఇంకగానే ఓబులేసు మత్తంతా దిగిపోయింది.

"ఓట్లయిపోయినంత వరకు పోలీసోల్లు వదలమన్నారే! ఎట్లా వదిల్నారబ్బా?" అని బిగ్గరగానే అనుకుంటూ భార్యని సమీపించాడు.

అతనింకా లక్ష్మిని నిద్ర లేపనే లేదు.

ఎక్కడ్నించి వచ్చారో కొందరు మనుషులు ధనామంటూ తలుపు తోసుకుంటూ వచ్చి అతనింట్లో జొరబడ్డారు. అడ్డంగా నేలమీద పడుకున్న పిల్లల్ని కాళ్ళతో తన్నుకుంటూ వెళ్ళి ఓబులేసు వీపు మీద నాలుగు పిడిగుద్దులు వేశారు.

గుండె అదిరినట్లనిపించి, "అమ్మా!" అన్నాడు ఓబులేసు.

లక్ష్మి తత్తరపాటుతో లేచి కూర్చుంది.

పిల్లలు అప్పటికే పెద్దగా ఏడుస్తున్నారు.

వచ్చినవాళ్ళు ఓబులేసుని చొక్కా పట్టుకుని ఈడ్చుకుపోనారంభించారు.

"ఓర్నాయనో! నా మొగున్నిగ్గుకు పోతాండారా!" అని వెర్రిగా అరుస్తూ లక్ష్మి ఆ వెనకాలే పరుగెత్తింది.

రాముడు ఒక చింత మానుకు మంచి వయసులో వున్న నలుగురు మాల కుర్రాళ్ళని కట్టేసి కర్రతో గొడ్లను బాదినట్టు బాదుతున్నాడు. అక్కడే వుండి అతన్ని ఎగదోస్తున్న దస్తగిర్రెడ్డి అల్లుడు కుల్లాయిరెడ్డి శివమెత్తినట్టు మాలజాతినంతటినీ బండ బూతులు తిడుతున్నాడు.

కుల్లాయిరెడ్డి మనుషులు ఓబులేసుని ఈడ్చుకొచ్చి అతని ముందు పడేశారు.

ఓబులేసు గభాల్న కుల్లాయిరెడ్డి కాళ్ళు పట్టుకున్నాడు.

"కొట్టాకన్నా! మమ్మల్ని కొట్టాకన్నా!"

కుల్లాయిరెడ్డి కాలు పైకెత్తి ఓబులేసు గుండెమీద తన్నాడు.

ఓబులేసు వెనక్కి పడ్డాడు. తల ధనామంటూ నేలకేసి కొట్టుకుంది.

"ఏమిరా! సంగిరెడ్డికాడ లెక్క తీసుకుంటారా?" అన్నాడు కుల్లాయిరెడ్డి ఓబులేసు మొహం మీదికి వంగుతూ.

"లేదన్నా!" ఏడుస్తూ అన్నాడు ఓబులేసు.

"నీ సంగతేంది? సంగిరెడ్డి మింద పాట గుడ్కా పాడ్నావంటనే!"

"లేదన్నా! లేదు!"

"అయితే పో. సంగిరెడ్డి లెక్క యెనక్కిచ్చేసిరా పో. మీకు లెక్క కావాల్నంటే దస్తగిర్రెడ్డి ఈనన్నాడా? సారా యేపిచ్చమంటే యేపిచ్చనన్యాడా? ఓటుకు ఇరభై ఇస్త్యానన్నాడు కదా సంగిరెడ్డి? వోటుకు దస్తగిర్రెడ్డి యాభై ఇస్తాడు పాండి. ఓట్లు మాత్తరం దస్తగిర్రెడ్డికే పడాల. పడకపోయినాయా, తోలొలిపిస్తా. పో, లెక్క ఇచ్చేసి రా పో."

ఆ రోజే మాలవాడ మాలవాడంతా కదిలి అడ్డోడి ఇంటికి వెళ్ళారు.

"ఏందిరా వచ్చినారు?" అన్నాడు అడ్డోడు ఒక్కసారిగా అంత మందిని చూసి బెదిరిపోతూ.

ఓబులేసు ముందుకొచ్చాడు.

"అన్నా, ఏమనుకోవాకు, రామున్నీ, కుల్లాయిరెడ్డినీ పోలీసోల్లు ఇడిసేసినారు. నీకు దండం పెడ్తా సామీ, సంగిరెడ్డెన్నని యేమనుకోవాకని చెప్పు. ఇదో మీరిచ్చిన లెక్క."

ఓబులేసుతో పాటు ఒక్కొక్కరూ ముందుకొచ్చి ఎవరికిచ్చిన డబ్బు వాళ్ళు అడ్డోడి ముందర పెట్టి వెళ్ళిపోతున్నారు. లక్ష్మి ఆ డబ్బుతో తాను కొన్న గాజుల్ని కూడా వలిచేసి అడ్డోడి ముందర పెట్టేసింది. గాజులు వలుస్తుండగా ఆమెకు కన్నీరు ఆగింది కాదు.

ఆ మర్నాడు పొద్దునే ఏడు గంటలకు ఎలెక్షన్ ప్రారంభమైపోయింది.

దొంగఓట్లు వేయడానికి వెళ్ళిన ఓబులేసు భార్యాబిడ్డలు బిక్కమొహాలతో వెనక్కి తిరిగి వచ్చేశారు.

ఆ సమయంలో కుల్లాయిరెడ్డి ఒకింట్లో ఓట్ల అంగడి పెట్టుక్కూర్చున్నాడు. రాముడు కూడా అక్కడే వున్నాడు. దొంగ ఓట్లేసి వచ్చిన వాళ్ళంతా అక్కడ సిరా గుర్తు తుడిపేసుకునే ప్రయత్నంలో వున్నారు. కొందరు కిరసనాయిల్తో, కొందరు స్పిరిట్తో, ఇంకొందరు అగ్గిపుల్లల్తో తంటాలు పడుతున్నారు.

"ఏమ్మే, ఓట్లు బేసొచ్చినారా?" గద్దించాడు రాముడు.

ఆ హూంకారానికి బెదిరిపోతూ తల్లీకూతుళ్ళిద్దరూ ఒక మూలకు ఒదిగిపోయారు.

"లేదన్నా, మాయన్నీ దొంగఓట్లని ఆడ తరిమేస్తాండారు," దీనంగా అంది లక్ష్మి.

"వాల్లు తరిమినారా, మాకు ఓట్లు బేయాల్సి వస్తాదని మీరే ఎల్లబారొచ్చేసినారా? డ్రామాలేస్తాండావేమే?"

"లేదన్నా, సత్తెం చెప్తాండాం," చేతులు నులుముకుంటూ అంది లక్ష్మి.

"నీ మొగుడెవరని అడుగుతాండారాన్నా ఆడ. నేను బద్రిగాడని చెప్పినా. వాల్లు నమ్మలా. నీ మొగుని పేరు ఓబులేసు గదేమే. మాకు తెల్సులే. దొంగఓటు కోసం ఇంగెవర్నో మొగుడని చెప్పుకోను సిగ్గు లేదేమే లంజల్లారా మీకు అని కూడా తిట్టినారన్నా," కన్నీరు పెట్టుకుంది.

కుల్లాయిరెడ్డి ఓబులేసు వంక చూశాడు.

"రేయ్, ఇలారా."

ఓబులేసు చేతులు కట్టుకుని ముందుకొచ్చాడు.

కుల్లాయిరెడ్డి ఓటరు చీటీ ఒకటి అతని చేతిలో పెట్టి, "ఈ ఓటు బేసి రాపో. బేయకుండా ఎనక్కొచ్చినావా, నీ పెండ్లాం నీది కాదు," అన్నాడు.

ఓబులేసు వణికిపోతూ ఆ చీటీ పట్టుకుని బయల్దేరాడు.

పోలింగ్ బూతు దగ్గర క్యూలో అరగంట నిలబడ్డాక అతని వంతొచ్చింది.

"వరస నెంబర్ మూడొందలా పది," అరిచాడు పోలింగ్ అసిస్టెంట్.

ఇందాక లక్ష్మికి అబ్జెక్షన్ చెప్పిన సంగిరెడ్డి తరపు పోలింగ్ ఏజెంటే ఓబులేసుని చూసి కనుక్కున్నాడు.

"ఏమిరా ఓబులేసూ! ఎంకటయ్య ఓటు బేసేదానికొచ్చినావా? దొంగ నా కొడకా! ఇందాకనే నీ పెండ్లాం వచ్చి పాయగదరా! ఇప్పుడు నువ్వొచ్చినావా? మీ కుటుంబం కుటుంబం అంతా దొంగఓటు బతుకేనేమిరా? పోరా, బయటికిపో!"

ఓబులేసు కదల్లేదు.

"పొమ్మంటే పోవేమిరా?" గర్జించాడు ఏజెంటు.

ఓబులేసు అప్పటికీ కదల్లేదు. తల వంచుకుని నిలబడ్డాడు.

డ్యూటీ కానిస్టేబుల్ అతను కదలకపోయేసరికి మెడ పట్టుకున్నాడు.

"కదులూ," హాలు దద్దరిల్లిపోయేట్టు పెనుకేక వేశాడు.

ఓబులేసుని కొంత దూరం వరకు కానిస్టేబుల్ ఈడ్చుకుపోగలిగాడు. అయితే గుమ్మం ఎటుందో అతనికి చూపించక ముందే ఓబులేసు ఆ పట్టులోంచి తప్పించుకుని పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి పోలింగ్ ఆఫీసర్ ముందు మోకాళ్ళ మీద కూలబడ్డాడు.

"సామీ! మాల నా కొడుకుని సామీ! ఎవనికోప్పం వచ్చినా కాలు ఎగ్గేసి ఎగ్గిసి నన్నే తంతారు. ఈ ఓటు నన్ను బేయనీయండి సామీ! నిజమే సామీ, నాది దొంగ ఓటు బతుకే. సంగిరెడ్డి గెల్చినప్పుడూ దొంగఓటే బేసినా. దస్తగిర్రెడ్డి గెల్చినప్పుడూ దొంగ ఓటు బేసినా. ఇప్పుడూ దొంగఓటు బేయనీకే వచ్చినా. నా ఒక్కన్దే దొంగఓటేమి సామీ? ఈడ పెట్టెలో పడ్తాండేయన్నీ మంచి ఓట్లేనా సామీ? ఎవనికి తెల్దు సామీ! దొంగ వోటు బేయకుంటే మమ్మల్ని సంపుతారు సామీ! ఈ దొంగ ఓటు బేయకుంటే పెండ్లాం నాది కాదు సామీ! బేయనీయండి సామీ! ఈ దొంగఓటు బేయనీయండి సామీ!".

ఓబులేసు ఆ మాటలంటున్నప్పుడు ఒక్కసారిగా వరదొచ్చిన పెన్నలా హెూరుమన్నాడు. అనేశాక పెన్నలాగే చివర ఎండిపోయాడు. రెండు చేతులూ కడుపులో పెట్టుకుని ఆఫీసరు కాళ్ళ దగ్గర ఉంగలు చుట్టుకుని పడిపోయాడు.

ఒక్కసారిగా అక్కడ భయంకరమైన నిశ్శబ్దం అలుముకుంది.

ఓబులేసు గుండెలో సెగమంటలు రగుల్తున్నాయి.

ప్రజాసాహితి, జులై 1995